

ved dette Endringsforslag vil blive indført i Loven.

Med Hensyn til de af flere ærede Medlemmer stillede Underændringsforslag, vil jeg meget anbefale det ærede Ting at forkaste dem. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at man ved at antage Kedelpassere, som opfyldte Lovens Bestemmelser, nemt risikerede, at faa saadanne Personer, som ikke i nogen synderlig Grad vilde lægge Bægt paa en samvittighedsfuld Udførelse af deres Gerning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem savner en berettiget Grund til at nære denne Opfattelse. Det forekommer mig, at man i højere Grad maa nære Frygt for, at den Mand, som ikke kender til at passe en Dampmaskine, kan faa i Sinde f. Eks. at belaste Sikkerhedsventiler; jeg synes ikke, at der er nogen Grund til at nære denne Frygt over for en Mand, der kender sit Hverv. Ligeledes forekommer det mig, at der heller ikke er stor Grund til at nære Frygt for, at den Mand, som kender til at passe en Dampmaskine, skulde staa uforstaaende over for, hvorledes han skal bære sig ad, naar Vandet gaar ud af den. Vi have netop af de Indberetninger, vi have modtaget fra Fabriksinspektøren, faaet Oplysninger, som vise, at de Ulykker, der ere foregaaede, isaabel som de Ulykker, der have været nær ved at foregaa ved Dampkedler, skyldes en ukyndig Pasning af disse. For enkelte Tilfælde vedkommende er det paavist, at de skyldtes Ukendskab til Vedvømmelsen af, hvorvidt der var tilstrækkelig Vandstand i Maasinen eller Ukendskab til, hvorledes vedkommende skulde bære sig ad, naar saadan utilstrækkelig Vandstand fremkom; og det forekommer mig, at man i højere Grad vil være garanteret mod de Ulykker, som saaledes ske ved Ukyndighed hos den Mand, som skal passe Kedlen, naar denne passes af Folk, som virkelig have Kendskab til den Gerning, de ere satte til at udføre. Paa den anden Side er jeg af den Anskuelse, at den Forandring, som Lovforslaget stiller, at vedkommende nemlig kun skal have passet en Kedel i 3 Maanedes, i og for sig er saa lille, at det næppe vil kunne udøve nogen som helst Indflydelse med Hensyn til vedkommendes Lønningskrav, efter at dette Bevis er givet ham, og efter at Prøven er bestaaet. Ligeledes vil jeg anbefale ærede Medlemmer at fastholde, at der skal udsædige Certifikater til Kedelpasserne. Jeg ser nemlig en Fordel i, at Kedelpasserne faa et saadant Certifikat, idet jeg gaar ud fra, at naar en Kedelpasser skal have et Certifikat, saa skal og vil Fabriksinspektøren nødvendigvis undersøge, hvorvidt denne Person er kvalificeret til at passe en

Dampkedel. Deri ser jeg en Betyggelse for, at der ikke kommer andre end paalidelige og dygtige Folk til i Fremtiden at udføre denne Virksomhed. Jeg vil af disse Grunde anbefale det høje Ting at stemme mod de af flere ærede Medlemmer uden for Betænkningen stillede Underændringsforslag.

Breinholdt-Bestervig: Det vil være ærede Medlemmer klart, at min Plads i Udvalget særlig var at beskytte Landbruget for at komme ind under de strenge Bestemmelser i nærværende Lovforslag. Jeg har nu desværre gjort den Erfaring, at jeg ikke har været Sagen voksen, idet der jo ikke synes at være taget tilstrækkeligt Hensyn til Landbruget fra Udvalgets Side, hvilket har foranlediget nogle Underændringsforslag, hvis Hensigt sikkert er at gøre Loven endnu mildere lige over for Landbruget. Jeg er nu ikke fuldstændig vis paa, at de Herrer ikke have studt en lille Smule over Maalet, og jeg skal sige dem hvorfor. Underændringsforslaget under Nr. 1 vil først stryge Ordene „i mindst tre Maanedes“, og det er utvivlsomt en Formindskelse af de Krav, der stilles til Kedelpasserne, og dertil kunde jeg ogsaa gaa med, thi der behøves vistnok ikke tre Maanedes. Men derefter foreslaar Underændringsforslaget, at Ordene „en autoriseret Kedelpasser“ skulle udgaa, og at der i Stedet for skal sættes „en efter Fabriktilsynets Skøn tilstrækkelig kyndig Mand.“ Heraf vil jo Følgen blive, at ingen Kedelpasser i Fremtiden kan antages, undtagen han har lært hos en af Fabriktilsynet anerkendt Mand, men derved underkaster Landbruget sig Fabriktilsynets Skøn i enhver Retning. Efter Hovedændringsforslaget kunde en Kedelpasser af 2. Klasse ikke afvises, naar han var vejledet af en autoriseret Kedelpasser, og ved det sidste kan dog vist ikke forstaaes andet end en Mand, der har skaffet de nødvendige Beviser for Duelighed, Paalidelighed m. m. Min Mening er derfor, at Underændringsforslaget skyder over Maalet og stærker Betingelserne for Landbruget i Stedet for, at Hensigten var at gøre dem mildere. Jeg kan derfor ikke gaa ind paa Underændringsforslaget, og vil i hvert Fald, hvis det vedtages, forbeholde mig at stille Endringsforslag til 3. Behandling. En „autoriseret“ Kedelpasser kan muligvis ikke genindsættes, da det maa falde bort, hvis Certifikatet ikke bibeholdes, men der kan f. Eks. staa en „anerkendt“ Kedelpasser. Underændringsforslag under Nr. 2 kan jeg gaa ind paa, skøndt jeg ikke ser rettere, end at det ikke videre vil hjælpe Landbruget og Mejerierne. Det er muligt, at jeg ikke har forstaaet